

GÄDDFISKE I BLEKINGE

Vi var fem tappra som på fredagskvällen styrde kosan norrut, det var undertecknad och Ola J i den ena bilen samt Kurt G, Peter L och Kalle i den andra. Ett ställe som heter Olsäng var vårt mål, byns lilla format och den sena timmen gjorde att det var vissa problem med att hitta fram. Väl framme fann vi att stugan såg trevlig ut och öppnade bildörren för att titta närmare på den. Då insåg vi att lantgårdar luktar som de gör. Doften var ytterst "pikant". Det trevliga värdparet visade oss tillrätta i stugan och efter ett tag kändes doften inte riktigt lika påträngande. Då kom nästa lantgårdschock för oss stackas stabor, vattenledningsvattnet kom från en grävd brunn och hade förutom en speciell färg även en kraftig doft. Eftersom vi inte var där för att dricka vatten spelade inte heller detta någon stor roll.

Kvällens samkväm handlade mest om att diskutera vem som skulle sova var beroende på snarkfrekvens mm (dom andra verkar bry sig mer än vad undertecknad gör).

Tidigt nästa morgon var det dags. Vinden låg ganska hårt på från sydost mao pålandsvind. Ola och jag beslutar oss för att försöka rakt nedanför stugan på ett nakenbad, den andra bilen åkte söderöver till Björkenäs. Det var inte speciellt många nudister närvarande så när vi ringde på besöksklockan var det ingen som svarade. Väl nere vid vattnet krävdes det inte många kast för att inse att det var omöjligt att fiska, ålgräs i varje kast. Ett snabbt beslut och vi var på väg mot lä vid Torhamns udde.

Väl där kom vi in i ett landskap som liknade ett mellanting mellan Stenshuvud och Fotevik. (Hur det nu går till) Utsidan var belamrad med stora stenblock som gjorde det nästan omöjligt att vada, medan insidan var raka motsatsen platt och ren sand. Vi började på insidan nära udden och direkt fick vi en gädda. Jag hade hört av lokalbefolkningen att udden kunde ge öringar "stora som sälar" så jag gick utåt mot bränningarna i studiesyfte. Studierna tenderade att bli ganska blöta och under tiden hade Ola funnit gädda längre in.

Ola hade haft en stor på och när jag frågade "var", sa han "där" och pekade. Varpå jag kastade ditåt och redan efter något vevtag kände en fyrakilosgädda hugga betet. Nu var det som om proppen gått ur fisket, det fanns gädda överallt och vi vevade för glatta livet. Vid lunchdax hade vi fångat ca tio gäddor per man, varav vi endast behöll ett fåtal. Den gemensamma fångsten var dock ändå ganska tung att transportera den dryga kilometer som man fick gå.

Åter vid stugan fick vi reda på att dom andra precis varit och käkat samt att dom hade fått ett par gäddor. En snabb lunch och efter ett tag var vi åter vid udden. Nu hade vinden mojnät och vattnet klarnat. Det var svårare att få fisken att hugga, dom var dock kvar och vi lyckades få ytterligare ca 15 gäddor tillsammans. Det bästa när att vattnet är klarare är att dom hugger nättare och sitter således bara ute i den yttersta hudfliken, det gick lätt att kroka av och återutsätta de flesta fiskarna. I skymningen träffade vi en lokal nätfiskare som lade ut nät rakt över vår "fiskehåla". Han berättade att framåt vintern, efter hård sydvästlig vind kommer de riktigt stora in i skydd. Ett uppslag för ytterligare en tur ??

Väl tillbaka i stugan träffade vi dom andra som hade haft ett hyfsat fiske med 2-3 gäddor per man. Kvällens samkväm blev trevligt med varmrökt Trollebåge och dillstuvad potatis. Planerna lades så att vi nästa dag skulle satsa på Torhamns udde.

Udden visade dag två ett helt annat ansikte än dag ett, det lugna vädret gjorde att vattnet var helt klart. Om det var detta eller den lokale nätfiskarens överfulla nät som gjorde att fisket var betydligt trögare vet jag ej. Överallt i närheten såg vi även andra lokala nätfiskare som ägnade sig åt den (in-) hemska fiskevarianten att "skrämma gädda". Man lägger ett nät och plaskar som besatt för att få dom stackas kräken att fly in i nätet. Hur som helst fick Kalle en fullträff med en gädda på en bra bit över fyra kilo, Peter fick någon liten men annars var det trögt.

Lunchen blev summarisk med en kylslagen picknick i det gröna. Vi beslutade att satsa resten av dagen på samma ställe som dom andra varit dagen innan.

Väl där hittade vi en bättre nedfartsväg vid Bredäng, den mynnade i en lokal badplats. Sträckan som vi skulle fiska på var som ett stort "innanhav" innanför en rad av små öar och holmar. Dom erfarna fick eld i "röven" direkt och rusade mot det ställe där dom fått fisk dagen innan. Ola och jag kom efter. Vadningen var medelsvår, slät botten med stora stenar som man kunde snubbla på. Efter ett tag kom vi fram till det hetaste stället ett strömsatt sund med en liten håla.

Peter, Ola och Kurt fick fisk, Kalle och jag blev utan. Jag började söka mig utåt havsbandet och fick till slut en gädda. Peter och Kalle följde efter mig. Där fanns en decimeterdjup tångspärr som stängde in vattnet i "innanhavet" en av orsakerna till att strömmen kunde vandra fram och tillbaka där inne. Utsidan av denna spärr såg fin ut men gav inget och efter ett tag gav vi oss tillbaka samma väg som vi kommit.

Det är bara det att under tiden hade Kurt och Ola försvunnit bakom horisonten och det var tid att åka hem och laga mat. Precis när spagettin var klar kommer grabbarna och berättar om ytterligare ett sund längre bort. Kurt hade tagit turens största gädda på runt 8 kg och Ola hade ytterligare någon.

Sammanfattningsvis hade vi en underbar tur till en av de få "avkrokar" som fortfarande finns och ca 60 gäddor tillsammans talar för sig själv. Jag har numera klassat om gädda från "oätlig" till "ätlig".

Väl Bekomme. Jan Melin